

TRUYỆN HAY GIÚP TRẺ THÔNG THÁI

Lời: Éric-Emmanuel Schmitt

VOI CON BIẾT TÔN TRỌNG MỌI NGƯỜI

Tranh: Barbara Brun
Dịch: Trần Tuyết Phụng

Sách cho trẻ
5 – 8 tuổi

NHÀ XUẤT BẢN GIÁO DỤC VIỆT NAM

Voi con có biệt danh là "Lốc Xám" vì cậu có làn da màu xám nhạt và mỗi khi đi tới đâu là cậu hất tung mọi thứ trên đường như một cơn lốc xoáy.

Buổi sáng, Lốc Xám ngồi vào bàn ăn đầu tiên và ăn hết mọi thứ có trên bàn. Tới lúc em gái của cậu ngồi vào bàn ăn thì chỉ còn lại vài mẩu bánh vụn. Nếu cô bé có kêu ca thì Lốc Xám chỉ nhún vai và bỏ đi chơi với bé nhím cưng của cậu.

Lố Xám buộc nhím cứng vào một sợi dây và dắt theo bên mình. Nhưng cậu lại để nhím cứng đi vệ sinh lung tung và không bao giờ dọn dẹp cả.

Lố Xám cũng không bao giờ chào hỏi mọi người vì cậu coi lịch sự là không cần thiết. Đến bất cứ đâu, cậu cũng thản nhiên đi vào và không bao giờ giữ cửa cho người đi sau.

Khi đi thang máy, Lốc Xám luôn nhanh nhanh chóng chóng đóng luôn cửa thang, không muốn cho người khác vào cùng.

Còn ở trường, cậu thường chỉ làm theo ý của mình. Bất cứ lúc nào, chỉ cần thích là cậu lại áp má xuống bàn, ngủ gật ngon lành hoặc chơi đùa tùy ý. Giờ ăn trưa, khi nhận khay thức ăn từ cô đầu bếp, cậu cũng không nói lời cảm ơn.

Mẹ của Lố Xám rất lo lắng.

Vào một ngày nọ, có hai người hàng xóm rất bức bối tới gõ cửa nhà Lố Xám.

Trước tiên là cô voi. Cô kể rằng lúc chiều, lũ trẻ nhà cô chơi đùa trên bãi cỏ ở quảng trường thì lăn phải phân nhím cứng của Lố Xám. Phân dính đầy người chúng.

Tiếp đến là bác khỉ. Bác vừa dựng vội chiếc xe đạp, đi vào nhà có chút việc, Lố Xám đi ngang qua, thấy vướng liền hất đổ luôn xe của bác, làm bánh xe bị cong vênh hết cả.

Mẹ Lố Xám rất tiếc và liên tục xin lỗi hàng xóm vì những việc con trai mình đã gây ra.

Trước khi về, họ còn khẳng định:

– Nếu cứ để Lố Xám thế này, mọi chuyện sẽ càng ngày càng tệ hơn đấy!

Voi mẹ biết Lố Xám không phải là một cậu bé xấu tính. Lố Xám có trái tim nhân hậu nhưng cậu chưa nhận ra hậu quả những hành vi của mình mà thôi.

Buổi chiều, khi đi học về, Lốc Xám đã bị mẹ mắng cho một trận.

- Con thiếu tôn trọng mọi người xung quanh quá!
- Tôn trọng là gì vậy mẹ?
- Tôn trọng là chú ý thái độ và hành vi của mình để không làm cho mọi người cảm thấy bị xúc phạm hoặc tổn thương đó con.
- Ôi, mẹ ơi, sao lại phải thế ạ? Con không có thời gian. Con còn nhiều việc phải làm lắm.
- Tất cả chúng ta đều có nhiều việc phải làm. Con nghĩ chỉ có việc của con là quan trọng thôi sao?

Lốc Xám suy nghĩ và trả lời thành thật:

- Vâng ạ!
- Ôi, con nghĩ vậy thật sao? Thế mẹ thì sao? Con nghĩ mẹ không có việc quan trọng à?
- À, mẹ cũng có nhiều việc quan trọng để làm. Nhím cưng cũng vậy. Vì mẹ là mẹ của con, còn nhím cưng là bạn của con.
- Con không nên chỉ tôn trọng những người hay những thứ con yêu quý. Con cần tôn trọng cả những người con không biết, thậm chí là cả những người con không thích nữa.

Lốc Xám cười lớn, đáp:

- Phải tôn trọng cả những người con không biết và không thích nữa ấy ạ? Mẹ đùa con ạ?

Nói rồi Lốc Xám bỏ ra ngoài và đi trượt ván trên phố.